

**போரை நோக்கியே
சிங்கள அரசு...**

05

**சிறுவர் பராமரிப்பும்
தமிழீழ நிர்வாகமும்**

08

**தமிழீழத் தேசிய
வாழ்வு**

10

**புலிகள்
வழங்கியுள்ள
"வெளி"**

03

**முஸ்லிம் படைவணி
உருவாக்கம்**

04

ஞாள்: 129 மாசி - பங்குனி, 2006 அன்பளிப்பு: 12/=

மகிந்த அரசு நடாத்தும் ஒட்டுக்குழு அரசியல்

உடன்பட்டபடி ஒட்டுக்குழுக்களின் ஆயுதக்களைவுக்கு மகிந்த அரசு விடாப்பிடியாக மறுத்துவருவதால் ஜெனிவாப் பேச்சுக்கள் தேக்க நிலையை அடைந்துள்ளன.

முதற்கட்ட ஜெனிவாப் பேச்சின் பின்னர் ஒட்டுக்குழுக்களால் சிங்கள இராணுவமும் இணைந்து, வெளிப்படையாகத் தோன்றி கொலைத்தாக்குதல்கள் புரிவதையும் - ஆயுதமுனையில் மக்களை மிரட்டுவதையும் சர்வதேச சமூகம் அவதானித்தபொதான் உள்ளது.

ஒட்டுக்குழுக்களின் ஆயுதக்களைவு தொடர்பாக நோர்வே அரசும் - கண்காணிப்புக்குழுவும்; மகிந்த அரசை எவ்வளவோ வலியுறுத்தியும் கூட இதுவரை எந்தப்பயனும் ஏற்படவில்லை.

அந்தளவுக்கு, ஒட்டுக்குழு விடயத்தில் மகிந்த அரசு கடுமையாக நினைப்பாட்டுடன் உள்ளது.

இந்த ஒட்டுக்குழுக்களை வைத்துக் கொண்டு எதைச் சாதிக்க முடியும் என்று மகிந்த அரசு எண்ணுகின்றது?

சிங்கள அரசைப் பொறுத்தவரையில் தனது முப்படைகளையும் பயன்படுத்தி போர்மூலம் புலிகள் இயக்கத்தைத் தோற்கடிக்க முடியும் என்ற இராணுவ நம்பிக்கையை அது இழந்துவிட்டது. அதனாலேயே, ஒட்டுக்குழுக்களைப்

பயன்படுத்தி சதி அரசியலை மேற்கொண்டு தமிழரின் விடுதலைப் போராட்டத்தைக் கொச்சைப்படுத்த முடியும் என்று சிங்கள அரசு நம்புகின்றது.

'புலிகள் இயக்கம் பிளவுபட்டுள்ளது' - 'தமிழ்மக்கள் பிரிந்து நிற்கின்றனர்' என்றொரு மாயையை உலகநாடுகளுக்கு ஏற்படுத்த இந்த ஒட்டுக்குழுக்களை, மகிந்த அரசு பயன்படுத்த விரும்புகின்றது.

அதேசமயம், இந்த ஒட்டுக்குழுக்களை அரசியல் கட்சிகளாகப் பதியவைத்து, அவற்றைப் புலிகள் இயக்கத்திற்கு எதிரான தமிழ்க்கட்சிகள் என்று உலகிற்குக் காட்டவும் சிங்கள அரசு விரும்புகின்றது.

இதன்மூலம், புலிகளுடன் மட்டுமல்ல இந்த ஒட்டுக்குழுக்கட்சிகளுடனும் பேசித்தான் தமிழரின் இனப்பிரச்சினைக்குத்

தீவுகாண முயலவேண்டும் என்றொரு கருத்தை முன்வைத்து சர்வதேச சமூகத்தைக் குழப்பியடிக்கலாம் என்றும் சிங்கள அரசு நம்புகின்றது.

சிங்கள அரசின் இந்த ஆசைகளும் - நம்பிக்கைகளும் வெறும் கற்பனைகள் என்பது சர்வதேச சமூகத்திற்குத் தெரியும்.

இந்த ஒட்டுக்குழுக்களின் மக்கள் விரோதச் செயற்பாடுகளையும் - சமாதான விரோத நடவடிக்கைகளையும் சர்வதேசம் நன்றாகவே அறிந்துவைத்துள்ளது.

போரை நிறுத்திப் பேச்சுவார்த்தை மூலம் இனப்பிரச்சினைக்குத் தீவுகாண உலகநாடுகள் முற்படும் இந்தவேளையில் ஒட்டுக்குழு அரசியல்மூலம் இலங்கைத்தீவில் இரத்த ஆறு ஓட, மகிந்த அரசு வழிவகைகளைச் செய்கின்றது என்ற குற்றச்சாட்டே உலக ஊடகங்களில் மேலோங்கியுள்ளது.

'ஜிகாத்' என்ற பெயரில் ஒட்டுக்குழுவொன்று இராணுவத்தின் துணையுடன் செயற்படுவதாகப் புலிகள் இயக்கம் நிரூபித்திருந்தது.

இதையிட்டு சர்வதேச சமூகம் அதிகளவு அக்கறைப்பட்டபோது முஸ்லிம் படை அணி என்ற பெயரில் அந்த ஒட்டுக்குழுவை உள்வாங்கி அதற்கு சட்டரீதியான மதிப்பை

யும் மகிந்த அரசு கொடுத்துள்ளது.

இந்த ஒட்டுக்குழுக்களை வைத்துக் கொண்டு மகிந்த அரசால் புலிகளுடன் போரும் செய்யமுடியாது சமாதானமும் செய்ய முடியாது என்பதை அது புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

அதற்குப் பதிலாக இந்த ஒட்டுக்குழுக்களை ஏவிவிட்டு தமிழர்தாயகத்தில் கொலைகளையும் - வன்முறைகளையுமே மகிந்த அரசால் செய்யமுடியும்.

அரசுபடைகளால் அல்லது அரசு படைகளின் ஆதரவுடன் இயங்கும் ஒட்டுக்குழுக்களால் தமிழ் மக்கள் தன்புறுத்தப்படும் போது அதை வெறுமனே பார்த்துக்கொண்டு புலிகள் இயக்கமும் இருக்கமாட்டாது.

மொத்தத்தில் மகிந்தரின் ஒட்டுக்குழு அரசியல் பெரும் இரத்தக்களறிமிக்க போரைநோக்கியே இட்டுச்செல்கின்றது என்பதை சர்வதேச சமூகம் உணரவேண்டும்.

ஒட்டுக்குழுக்களின் ஆயுதக்களைவு தொடர்பாக மகிந்த அரசிடம் வேண்டுகோள்கள் விடுப்பதற்குப்பதிலாக உலகநாடுகள் சிங்கள அரசின்மீது நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளவேண்டும் என்பதை தமிழ்மக்களின் விருப்பமாகும்.

அதுதான் சமாதானத்திற்கும் உறுதியைக்கொடுக்கும்.

தமிழீழ விடுதலைப்புலிகளின் அதிகாரபூர்வ ஏடு

உள்ளூராட்சித் தேர்தல்கள் உணர்த்தும் ஆழமான அரசியல் உண்மைகள்

உச்ச அரசியல் அதிகாரங்களுடன் சிறிலங்காவின் உள்ளூராட்சித் தேர்தல்கள் சம்பந்தப்படவில்லை என்பது உண்மையே.

ஆயினும், தமிழ் - சிங்கள மக்களின் அரசியல் மனநிலை இந்தத் தேர்தல்கள்மூலம் நன்கு வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

தமிழர் தாயகமான வடக்கு - கிழக்கில் உள்ளூராட்சித் தேர்தல்களை ஒத்திவைக்க முடிவெடுத்த சிங்களஅரசு திருகோணமலை மாவட்டத்திலும் - அம்பாறை மாவட்டத்திலும், சில இடங்களில், தேர்தல்களை நடாத்த முடிவெடுத்தது.

இந்த விநோத முடிவின் பின்னால் சில பேரினவாத நோக்கங்கள் இருந்தன.

சிங்கள - முஸ்லிம் மக்களின் வாக்குகள் மற்றும் ஒட்டுக் குழுக்களின் செயற்பாடுகளினால் புலிகளின் ஆதரவைப் பெற்ற தமிழரசுக் கட்சியைத் தேர்தலில் பின்னடையச் செய்வதன்மூலம் புலிகளின் அரசியல் செல்வாக்கு இங்கெல்லாம் பெருமளவில் இல்லை என்று உலகிற்குக்காட்ட சிங்கள அரசு திட்டமிட்டது.

அதன்மூலம் தமிழரின் ஏக அரசியல் பிரதிநிதிகள் புலிகள் இயக்கம்தான் என்ற உண்மையினைப்பாட்டை உலக சமூகத்தின்முன் கேள்விக்கிடமாக்க சிங்கள அரசு விரும்பியது.

அத்துடன் தமிழரின் தாயகக்கோட்டையையும் சர்வதேச அரங்கில் கேள்விக்கிடமாக்க சிங்கள அரசு எண்ணியது.

ஆனால், சிங்கள அரசின் இனவாதச் சூழ்ச்சியை அங்கு வாழ்ந்துவரும் தமிழ்மக்கள் முழுமையாக முறியடித்துவிட்டனர். எதிரியே எதிர்பாராதவகையில் ஒற்றுமை உணர்வுடன் ஒன்றுதிரண்டு தமிழரசுக்கட்சிக்கு வாக்களித்துத் தமிழரின் அரசியல்வேட்கையை உலகிற்குப் பறை சாற்றியுள்ளனர்.

'ஒட்டுக்குழுக்களுக்குக் கிழக்கில் அரசியல் ஆதரவுண்டு' - 'தமிழீழத் தேசிய ஒருமைப்பாட்டிற்கு ஆதரவளிக்கக்க கிழக்குவாழ் தமிழ்மக்கள் தயாராக இல்லை...' என்பன போன்ற சிங்களப்பேரினவாதிகளின் பொய்ப்பரப்புரைகளைக் கிழக்குமாகாணத் தமிழ்மக்கள் உலகிற்கு அம்பலப்படுத்தியுள்ளனர்.

இதன்மூலம் தமிழரின் அரசியல்மனதில் பிரதேசவேறுபாட்டிற்கு சிறிதளவும் இடமில்லை என்பது நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது.

அத்துடன், தமிழரின் அரசியல் நலன்களுக்கு எதிராக சிங்களத்தின் ஆளும்கட்சியும் - எதிர்க்கட்சியும் ஒன்றுபடும் என்ற உண்மையும் - சர்வதேசம் உணரும் வகையில் - இந்தத் தேர்தலில் வெளிச்சத்துக்கு வந்துள்ளது.

அதாவது, திருமலை நகரத்தை விழுங்கும் இலக்குடன் சிங்களப் பேரினவாதிகள் தங்களது அரசியல்பகைமைகளையும் மறந்து ஒன்று சேர்ந்து பொதுச்சின்னத்தில் தேர்தலைச் சந்தித்தனர்.

ஆயினும், திருமலைவாழ் தமிழர்கள் தம் தமிழீழத் தேசியப்பற்றை - வாக்குகள்மூலம் வெளிப்படுத்திப் பேரினவாதிகளைப் படுதோல்வியடையச் செய்துள்ளனர்.

இவ்விதம், கிழக்குமாகாணவாழ் தமிழ்மக்கள், தமிழரின் தேசிய ஒருமைப்பாட்டை வலியுறுத்தி - புலிகள் இயக்கத்தின் அரசியல் தலைமைத்துவத்தை அங்கீகரித்து ஒரு வரலாற்றுத்தீர்ப்பை உள்ளூராட்சித்தேர்தல்கள் வாயிலாக வெளிப்படுத்தியுள்ளனர்.

இந்த மக்கள் தீர்ப்பை சிங்கள அரசு புரிந்து கொண்டு புலிகள் இயக்கத்துடன் நேர்மையான வகையில் அரசியல் கலந்துரையாடல்களை நடாத்தமுன்வரவேண்டும். அதுபோல, சிங்களதேசத்தில் சிங்கள மக்களும் சற்று வித்தியாசமான முறையில் வாக்களித்துத் தங்களது மனநிலை மாற்றத்தையும் புலப்படுத்தியுள்ளனர்.

சமாதானமுயற்சிகள் தொடர்பாகக் கடும்போக்கு நிலைப்பாட்டுத்த தீவிரஇனவாதக்கட்சிகளை அவர்கள் ஓரம் கட்டியுள்ளனர்.

சிங்கள மக்களின் இந்தமனநிலையை மகிந்த அரசு உணரவேண்டும். தற்போது, பேச்சுவார்த்தையில் அது கடைப்பிடித்துவரும் தீவிரப்போக்கை மகிந்த அரசு கைவிடவேண்டும். புலிகள் இயக்கத்துடன் உடன்பட்ட விடயங்களை உடனடியாக நடைமுறைப் படுத்த அது முன்வரவேண்டும்.

சமாதான முயற்சிகளை வலுப்படுத்தும் வகையில் சிங்கள ஆட்சியாளர்களுக்கு வழங்கப்படும். வரலாற்றுவாய்ப்புகளை அவர்கள் சரியானமுறையில் பயன்படுத்துவதில்லை என்பதுதான் கடந்தகால வரலாறு. தற்போது, மகிந்த ராஜபக்ச அரசுக்குக் கிடைத்துள்ள இந்த அரசியல்வாய்ப்பை அவர்கள் என்ன செய்யப்போகின்றார்கள்! என்று சமாதானத்தை விரும்பும் உலகநாடுகளும் அவதானித்தபடி உள்ளன.

புலிகளின் குரல்

மனவலிமையால் இனவலிமை...

செந்தோழன்

Gg j p.. , wej gpd Dk capNuhbUggthfsy , tSk xUj j

, ts grjpd rYi tRkeJ tLji yajd gaz k Nghdts

J gghfrrfFoyfswF Kddhy Jz nThL ekhej ts rhfj Jz j e j ti u rhfbff Kbahnj dw rj j ak tpsffjats

fhgguz , yyhJ rz il nrajhs Nri dfs , yyhJ gi l naLj jhs FUj p r e j hJ Nghuhbdhs

kffs rfj jpd kfj J tk cz hj j dhs

fhej p a mwahj ts fhej a thj fswF fhej ak fwgj jhs

tLji y kdqfswF ngUk

gyqfnsJ Tk tyqfpl Kbahnj dW tpsffk nfhLj jhs

tpj f s , UeJ k , U l by , UFFk vkffha tpsffha vuj e j hs

Gj j f qfs j wffh j j j J tqfs nj h a h j , e j t j j r f f s t L j i y k l L N k t j j e J r j e j J

ts thrygb jhz l h thotjwFs , UeJ Nj rggz p Kbj j j l k kwNthk

nj atqfswfha t p j k p l j j y m w N t h k t p j k p U e j n j a t k h d i j , t s p l N k m w N t h k .

cz hTg grjahy Nj hwfbffgg l J cz Tg grj

t a p w w d h y

ti uaggl i J xU tuyhW

kd typl kahy ti uaggl i J , d typl k

, J t p l j i y g NghUfF tsk nfhLFFk Gkp c j p u j i j e l h f f k c a p u d h y c a p u h f f k c l i y p l d c u k h f f k k h d k thotjwnfi j AK j h d k nfhLFFk

ehqfs Mapuk Mapuk t b h f i s c U f f j xU # u p a i d r nraJ nfhz bUffjNwhk m J c U f f n g w w x s j U k t i u c U f f r n f h z N I , U g N g h k .

, i l a y t e n j t U k , i l O r y n f h L j j y v q f s k z z j y v g g b K b A N k h m g g b m g g b m i d t U k N g h h y .

என்னதான் நடக்கின்றது சிங்களத்தேச அரசியலில்? எல்லாமே வழமைக்குத் திருப்பிக் கொண்டுப்போய் போலவும் எல்லோரும் இயல்பு நிலைக்கு வந்தவிட்டது போலவும் ஒரு தோற்றப்பாடு காண்பிக்கப்படுகின்றது. இதற்கெல்லாம் அடிப்படையாக அமைந்து அமைதி முயற்சிக்கு மகிந்தர் அத்திவாரக் கல்லை ஆழமாக இடிநுட்புத்தான் என்று வேறுகறப் படுகின்றது. எனவே மகிந்தரின் கரத்தைப் பல்படுத்தப் போவதாகக் கூறிக் கொண்டு எல்லாக் கட்சிகளும் முண்டியடித்து முன்னேறுவதையும் நாம் காண்கின்றோம். சிறிலங்கா அரசியலில் ஆழம் தரப்போடு கட்சிகள் இணைவதும் பிரிவதும் பின் இணைவதும் என்பதும் வழமைமென்றாலும் இப்பொழுது பிரதான எதிர்க்கட்சியிலிருந்து பெருந்தொகை மாறுதலும் கட்சி வேறுபாடல்லாமல் மட்டுமல்ல **கட்சிகளுக்கும் வேறுபாடு இல்லாமலும்**, நான் முந்தி, நீ முந்தி என இணைய முற்படுவதும்

சருவத்தேச மாநாட்டிற்கு ஏற்பாடு செய்ததோடு புலிகளை ஓரங்கட்டிப் புலிகளின் செல்வில்தமது கணக்கில் வரவுவைக்க ரணில் முயன்றபோதே இம் முதற்கட்டம் முடிவிற்குவந்தது. இதன் பின்னரம் “வெளி” நிடிக்கப்பட்டு இப்போது மகிந்தர் காலத்தில் 2ஆவது கட்டமாக ஜெனிவா பேச்சோடு விரிகின்றது. இவ் “வெளி” வழங்கப்பட்டதன் முழுப் பரிமாணத்தையும் சருவத்தேசம் புரிந்த நிலையில், சிங்களமே இது புற்றி எவ்வித கவனமும் எடுக்காததோடு புலிகள் தமக்கு எவ்விதம் “வெளி” வழங்க முடியும் என்கிற விசாரணையில் ஈடுபட்டுள்ளது. யப்பானிய தூதரின் காட்டமான அறிக்கைகள், (இரண்டு அறிக்கைகள் “இடித்துரைத்து” வெளிவந்துள்ளன) நோர்வே அமைதித் தூதர் குல்கெய்மின் சற்றுச் சினமும், வெறுப்பும், சலிப்பும் கலந்து அவதானிப்புக்கள், “இலங்கை மையவிட சூடானிலே அதிக கவனம் நோர்வே செலுத்தும்” “**நோர்வே வெளியேற**

றுத் தவற்றினைச் சரிசெய்ய ஒரு ஆணம் தேடலை ஆரம்பிக்கச் சிங்களத்தால் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். தாம் பொளத்த, பொளத்த நெறிகளைப் பின்பற்றுவோர் என உலகிற்கு உரத்துக்கூறும் சிங்களவருக்கு இப்போது அதனை நிரூபிக்க வாப்ப்பு, அண்மையில் இலண்டனில் IISS எனப்படும் போர் நுண்திறன் கற்கைநெறி ஆய்வுமையத்தில் மங்கள பின் வருமாறு முடிங்கினார். “நாங்கள் பொளத்தங்கள். 2500 வருடத்திற்கு மேலாகப் பொளத்த நெறிகளைப் பின்பற்றியவர்கள். வெறுப்பை வெறுப்பால் வெல்லமுடியாது. அதை அன்பாலே வெல்லமுடியுமென நம்புகின்றவர்கள்”. மகிந்தர் சொல்கின்றார் “போரை ஒருபோதும் தீவாகப் பொளத்தர்கள் முன்வைக்கமாட்டார்கள்.” புத்தர் மனவெளி புற்றி அதிகம் கூறியிருக்கின்றார். கி.மு 500களில் சீனாவில் வாழ்ந்த ஞானியான லாவோடசு “தாவோயிசம்” எனப்படும் இயற்கை

புரிவதற்கான “வெளி” கிடையாது. அவர்கள் மனவெளியெய்க்கும் காழ்ப்பும், வெறுப்பும், ஜயமும், அவர்ப்பிக்கக்கூடும் நிரம்பிக்கக்கின்றன. **இதுவே இன்றைய உலகின் துயரம்**. சிங்கள தேசம் தன்னைத்தானே இன்று சபித்துக்கொள்கின்றது. ஒரு வேளையினை பல முகம் காட்டி அபல்லமாகின்றது. எனவே சிங்களத்தோர் சனநாயகப்படைவில்லை; தன்னை புணரவில்லை; இருந்தும் புலிகள் “வெளியை” நிடிக்கின்றார்கள். யுத்தமென்பது வெளியற்று முட்பட்ட நிலை. அமைதிமென்பது வெளியாகின்றது. ஏன் சிங்களத்தால் இதைப் புரிய முடியவில்லை? ஏனெனில் இன்றையன்றை தமீழ் மக்களுக்குக் காலக்கெடு விதித்தவர்களுக்கு இப்போது தமக்கே காலக்கெடு விதிக்கப்படுவதை ஏற்கமுடியவில்லை. 1979ஆம் ஆண்டு யூலையில் பயங்கரவாதத் தடைச்சட்டத்தினை ஜே.ஆர்.கொண்டுவந்தபோது இத்தவின் எல்லா வெளிகளும் முட்பட்டன. தமீழ் மக்களின் மனவெளியெய்க்கும் “இன்று இருக்கலாமல்” அவலத்தீ புற்றியொரிந்தது. அவர்களின் நில வெளியிலிருந்து அவர்கள் தொடர்ந்து விரட்டப்பட்டார்கள். 1979ஆம் 11ஆம் திகதி ஜே.ஆர் தமீழ்மக்கள் இருப்பிற்கே காலக்கெடு விதித்தார். பிரிகேடியர் வீரதங்காலை அழைத்து 1979, 04 -31ஆம் திகதிக்கு முன் புலிகளை அழித்துவிடுமாறு ஆணையிட்டார். இப்பத்தை யும், செல்வரத்தினத்தையும் கொன்று அவர்கள் மண்டையோட்டினைச் சிதைத்து பண்ணைப் பாலத்தடியில் விசியபோது தாயக வெளியெய்க்கும் பிரபாகரன் அலைந்தார்; உலவினார்; கரந்தனார். இக்கட்டத்தில் என்ன செய்து கொண்டிருந்தீர்கள்? என அவரிடமே வினவினோம். அவரோ வழமையே பல புன்சிரிப்புடன் மிகச் சாதாரணமாகக் கூறினார். விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய தனது இன்னுயிர்த் தோழர்களைக் கூட்டிக்கொண்டு வன்னித்தாயின் அடர்ந்த காட்டுவெளிதலிலே காப்புத்தேடி வந்திருங்கிய வரலாற்றினை அவர் விளக்கினார். சிங்களப் பயங்கரவாதத்திற்கு முகம் கொடுக்கும் பொறுப்பினைத் தனது மனவெளியில் தானே ஏற்ற அவர் தானே தனது தோழருக்குப் பயிற்சி வழங்கலானார். **பயிற்சி ஆசிரியனாக அன்று அவர் தொடங்கிய பணி இன்று கிளிரொச்சியில் சருவத்தேச இராஜதந்திரிகளுக்குக் கற்கைநெறி பயிற்றுவிப்பதில் வந்து முடிந்துள்ளது.** இவ்வாறாக இந்தியப் படை இங்கு வரப் போவதாகக் கதைஅடிபட்ட காலக்கட்டத்தில் ஒரு வெண்கருட்டைப் பற்றவைத்து அது முடிவதற்கு முன் தமிழரை அழிப்போம் என்றவர்கள். ஒரு இரவு முடிவதற்குமுன் புலிகளை இல்லாது செய்தோம் என்ற இந்தியத் தளபதிகள், புலிகளை வன்னிப்பரப்பிலே கால் தரிக் கவே இடமில்லாமல் செய்தோம் என ஜெயசிக்குறு காலத்திலே கூறிய இராணுவ வல்லுநர்கள் எல்லோருமே தமீழ் மக்களுக்குக் காலக்கெடு விதித்தவர்கள்தான்.

புலிகள் வழங்கியுள்ள “வெளி”

க.வே. பாலகுமாரன்

இத்தீவில் சனநாயக வழிமுறையில் போராடி உரிமைகளைப் பெறமுடியாத நிலையில் சனநாயக சக்திகள் எனக்கூறப் படுவோரை **உண்மையிலே “சனநாயக மயப் படுத்த”** சனநாயகத்திற்கு விரோதமானது என இப்போலி சனநாயக நாயகர்களால் வருணிக்கப்படும் ஆபுதப் போராட்டப் பாதையில் பலகாலம்

பயணித்த விடுதலைப்புலிகள் 2002ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி 22இல் போரை இடைநிறுத்தியபின் நாம் காணும் அரசியற்கோலங்கள் இவை. இங்கு எழும் பிரதான கேள்வி இதுதான். சனநாயக சக்திகள் எனக்கூறப்படும் **இக்கட்சிகள் உண்மையிலே சனநாயகப் படுத்தப்பட்டுள்ளனவா? அல்லது சனநாயகப் பங்கு தேக்கத்தை அடைந்து மேலும் நகரமுடியாத நிலையில் தேங்கிவிட்டனவா? அதற்கியதன் விளைவே இன்றைய அரசியலிற்கோலங்களா?** எனவே சிங்கள அரசியலின் இன்றைய செல்நெறி நிலையை இப்பின்னணியில் வைத்தே கவனித்தல் வேண்டும்.

இவ்விடத்தில்தான் புதியதொரு அற்புதமான பரிமாணமொன்று புலப்படுகின்றது. தற்போது **இத்தீவின் அரசியல் அதிகாரத்தில் நிலவும் “வெளி” புற்றியேதே இப்பரிமாணம்**. 2002ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரியில் புலிகளால் வழங்கப்பட்ட இவ் “வெளி” பல்வேறு காலக்கட்டங்களாக விரிகின்றது. இவ் “வெளியின் முதலாவது கட்டம். 2003ஆம் ஆண்டின் மார்ச் 18 - 21ஆம் நாட்களில் யப்பானில் நடைபெற்று, ஆறாம் சுற்றுப் பேச்சோடு முடிந்தது. புலிகள் மடங்கிவிட்டார்கள் என்கிற தவறான கணக்கில் அவசரப்பட்டு 2003 ஏப்ரல் 14, 15 ஆம் திகதிகளில் அமெரிக்கா தலைமையில் வோசிங்டனில் இலங்கைக்கு உதவி வழங்கும் நாடுகளின்

சார் வாழ்க்கை முறையைப் புகுத்தியவார். அவர் வெளியின் முக்கியம் புற்றிக் கூறுவது உலகப் புகழ்பெற்ற வார்த்தைகள்.

“ஆடுகால் முப்பதும் சக்கரத்தின் மையத்தில் ஆணைகின்றன. ஆனால் சக்கரத்தின் பயன் அதன் வெற்றுப் பகுதியால் கிடைக்கின்றது.

பாண்டம் பாண்டமாக களிமண் வளையப்படுகின்றது ஆனால் பாண்டத்தின் பயன் அதன் வெற்றுப் பகுதியால் கிடைக்கின்றது.

வீட்டுச் சுவர்களில் வாயிலுக்காகவும் சன்னலுக்காகவும் பொற்று வெளியினை விடுகின்றோம். ஆனால் இவை வெற்று வெளி என்பதாலே பயன்படுகின்றன.”

எனவே ஊரை, உலகை ஏன் தம்மையே ஏங்கப் புத்தரையே முன்னிறுத்திய சிங்கள பொளத்தர்களுக்கு இப்போது தமது பொளத்த நெறியைச் செயலில் காட்ட “வெளி” வழங்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் சிங்கள தேசத்திற்கு இப்பரிமாணத்தைப் புரிய முடியாமலிருக்கின்றது. அவர்கள் மனங்களிலே இதனைப்

இப்போது எல்லோருக்குமே “கெடு” விதிக்கும் நிலையில் புலிகள் உள்ளார்கள். இதுவே வரலாற்றின்மையின் தீப்பு. எனவே இங்கே இந்த நூற்றாண்டின் மிகப் பாரிய கேள்வியெழுக்கின்றது. இவ் “வெளி” பயன் தருமா? அல்லது பாழாகுமா? தனது “காலத்தாயும்” எனும் அற்புதமான கவிதை நூலில் கவிஞர் வில்வரத்தினம் எம் மக்களின் மன வெளியெய்க்கும் எதிரொலிக்கும் நீதியின் குரலை ஒலிக்கின்றார்.

“கவிக்கவி பரவெளியெய்க்கும் அலையும் அவன் குரல் உனது கதிகளில் ஊறுத்து அதிர்வில்லையா? ஒளிக்கவி நாடி சிறுகடித்த முலைகளின் சங்கீதத்தை எரிந்த சாம்பரினும் மீட்டுத் தா இருள் பறந்த புகைகளின்றும் புதிய சூழ்திப் பொலியோடு இவள் பின்னகளை எழுப்பித்தா ஒளி நிறை வாழ்வின் உன்னதத்தை எமக்குத்தா.”

சிங்களக் கட்டமைப்பின் ஒரு அங்கமாக முஸ்லிம் படையணி ஒன்றை சிங்கள அரசு உருவாக்கியுள்ளது. கிழக்கு மாகாணத்தில் முஸ்லிம் மக்கள் வதியும் பகுதிகளில் அதற்கான ஆட்சேப்பிலும் படை அதிகாரிகள் தீவிரமாக ஈடுபட்டுள்ளனர்.

முஸ்லிம் கிராமங்களைப் பாதுகாக்க இந்தப் படையணி பயன்படுத்தப்படும் என்று சிங்களத்தரப்பில் காரணங்கள் கூறப்படுகின்றன.

ஆனால், தமிழ் முஸ்லிம் மக்களின் நல்லுறவைச் சீா குலைத்து அதன் மூலம் அரசியல் ஆதாயம் தேடும் ஒரு இழி செயல் இதுவென்று தமிழ் மக்கள் கருதுகின்றனர்.

இனத்துரோகி கருணாவின் வெளியேற்றத்தின் பின்னர் கிழக்கு மாகாணத்தில் தமிழ் - முஸ்லிம் மக்களின் உறவு வளர்ச்சியடைந்து வருகின்றது என்பது யாவரும் அறிந்த உண்மை.

புலிகள் இயக்கத்திற்கும் முஸ்லிம் சமூகப்பெரியார்களுக்குமிடையே கிராமங்கள் வாயிலாகச் சந்திப்புகள் நடந்து இரு தரப்பிற்குமிடையே ஒற்றுமையும், நம்பிக்கையும் படிப்படியாகக் கட்டியெழுப்பப்பட்டுவருகின்றன. இந்தச் சந்திப்புகள் வாயிலாக முஸ்லிம் மக்களின் காணி மற்றும் வாணிபப் பிணக்குகளுக்குத் தீர்வுகள் காணப்பட்டு வருகின்றது. முஸ்லிம் பெரியார்கள் கிளிநொச்சி வந்து புலிகளின் தலைமைகளையும் சந்தித்துக் கருத்துப் பரிமாற்றங்கள் செய்து திரும்புகின்றனர். தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் உருவாக்கத்தின் பின்னர் அதன் வேட்பாளர் பட்டியலில் முஸ்லிம் பிரதிநிதிகளுக்கும் இட ஒதுக்கீடு செய்யும் அளவுக்கு தமிழ் - முஸ்லிம் உறவு நிலை மேம்பட்டுள்ளது.

தமிழர் தாயகத்தில் தமிழ் - முஸ்லிம் மக்களிடையே ஏற்பட்டு வரும் இந்த உறவு வளர்ச்சியைச் சிங்கள அரசு விரும்பவில்லை. இந்த உறவு நிலையைச்

சிதைத்து தமிழ் - முஸ்லிம் மக்களை மோதவிட்டு அரசியல் இலாபம் தேடவே அது முயற்சிக்கின்றது இந்தச் சதி நோக்கத்துடனேயே முஸ்லிம் படைப் பிரிவின் உருவாக்கத்திற்கு சிங்கள அரசு வித்திட்டுள்ளது.

‘சமாதானப் பேச்சுக்கள் மூலமே சிங்கள - தமிழ் இனப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வு’ என்று ஜனாதிபதி ராஜபக்ச அடிக்கடி கூறுகின்றார். அமைதி வழியில் தமிழரின் தேசிய இனப்பிரச்சினைக்கு அரசியல் தீர்வு காணத்தயார் என்று புலிகள் இயக்கமும் கூறிவருகின்றது. மகிந்த அரசுக்கும் - புலிகள் இயக்கத்திற்குமிடையே ஜெனிவாவில் பேச்சுவார்த்தைகளும் ஆரம்பமாகிவிட்டன.

மகிந்த அரசு எண்ணுகின்றது.

தமிழ் - முஸ்லிம் மோதலைப் பெருமெடுப்பில் தூண்டித் தமிழர் தாயகத்தில், தமிழ்பேசும் மக்களிடையே இரத்தக் களியை உண்டுபண்ண ‘முஸ்லிம் படைப்பிரிவு’ சிறந்த கருவியாக அமையும் என்று மகிந்த அரசு கருதுகின்றது.

இதேவேளை, இந்த முஸ்லிம் படைப்பிரிவின் உருவாக்கத்தின் மூலம் தமிழரின் அடிப்படை அரசியல் உரிமைகளைச் செல்லாக்காசாக்க முயலும் ஒரு சூழ்ச்சிகரத் திட்டத்தையும் மகிந்த அரசு மனதில் வைத்துள்ளது.

முஸ்லிம் படைப்பிரிவைப் பயன்படுத்தி தமிழரையும், முஸ்லிம்களையும் மோதவிட்டு கிழக்கு மாகாணத்தை ஒரு கொலைக்களமாக மாற்றினால் தமிழரின்

முஸ்லிம் படையணி உருவாக்கம் சிங்கள அரசின் சூழ்ச்சிப் பொறி

தமிழர் தாயகத்தில் தமிழ் - முஸ்லிம் மக்களிடையே ஏற்பட்டு வரும் இந்த உறவு வளர்ச்சியைச் சிங்கள அரசு விரும்பவில்லை. இந்த உறவு நிலையைச் சிதைத்து தமிழ் - முஸ்லிம் மக்களை மோதவிட்டு அரசியல் இலாபம் தேடவே அது முயற்சிக்கின்றது இந்தச் சதி நோக்கத்துடனேயே முஸ்லிம் படைப் பிரிவின் உருவாக்கத்திற்கு சிங்கள அரசு வித்திட்டுள்ளது.

- சு.ரவி -

இந் நிலையில் சிங்கள அரசுக்கு முஸ்லிம் படைப்பிரிவின் தேவை திடீரென ஏன் ஏற்பட்டுள்ளது?

இது சமாதானத்தை வலுப்படுத்தும் நோக்கம் கொண்ட ஒரு நடவடிக்கையல்ல. அதேவேளை, சிங்கள அரசு தனது படைக்காக ஆட்சேர்க்கும் ஒரு இயல்பான செயற்பாடுமல்ல. மாறாக தமிழ் - முஸ்லிம் மக்களிடையே இன மோதலை உருவாக்கி அதன் மூலம் தமிழரின் விடுதலைப் போராட்டத்தை நசுக்க ஆசைப்படும் சிங்கள அரசின் நாசகாரத்திட்டமே இதுவாகும்.

இந் நிலையில் தமிழரின் விடுதலைப் போராட்டத்தைக் கொச்சைப்படுத்தி - புலிகள் இயக்கத்தின் நற்பெயரையும் மாசுபடுத்தினால் அது சிங்களப் பேரினவாதத்திற்கு அரசியல் இராணுவ நன்மைகளை வழங்கும் என்று

தாயகக் கோட்பாடு செத்துவிடும் என்று சிங்கள இனவாதிகள் ஊக்கிக்கின்றனர்.

தமிழரின் தாயகக் கோட்பாட்டை அண்மையில் மகிந்த ராஜபக்ச அவர்கள் நிராகரித்து - வன்மையாகக் கருத்துக் கூறியிருந்தார். இதை பின்னர் ஜெனாதிபதி செயலகப் பேச்சாளர் ஒருவர் மறுத்திருந்தார் என்பது வேறுகதை. இது சிங்கள-ஆட்சியாளர்கள் அனைவருமே செய்து வரும் ஒரு திருகுதாளம் என்பது தமிழ் மக்களுக்குத் தெரியும்.

தாயகக் கோட்பாடு செல்லாக்காசாணால், தமிழரின் தேசியம் என்பதும், பொருளற்றதாகிவிடும், தன்னாட்சி உரிமைக் கோரிக்கையும் வலுவிறந்துவிடும், ஒட்டு மொத்தத்தில் தமிழரின் விடுதலைப் போராட்டம் அரசியல் அரித்தத்தில் கீர்த்தி இழந்துவிடும். புலிகளின் அரசியல் மதிப்பும் கேள்விக்கிடமாகிவிடும் என்று சிங்கள

அரசு எண்ணுகின்றது.

சமாதானப் பேச்சுக்களை மகிந்த அரசு விரும்பவில்லை என்பது உண்மை. தமிழரின் இனப்பிரச்சினைக்கு இராணுவ வழியில் தீர்வு காண்பது என்பதே சிங்கள - டொனத்த பேரினவாதிகளின் அரசியல் நிலைப்பாடு.

ஆனால் சமாதானத்தைக் குழப்பிப் போரைத் தொடங்கினால் சர்வதேச கோபத்திற்கு ஆளாக நேரிடும் என்பதால் சதித்தனமான நகர்வுகளைச் செய்து அமைதி முயற்சிகளுக்குச் சமாதானக் கட்ட சிங்கள அரசு முயல்கிறது.

சமாதான முயற்சிகளுக்குப் புதைகுழி அமைக்கும் புவியியற்களமாக கிழக்கு மாகாணத்தை சிங்கள அரசு தேர்ந்தெடுத்துள்ளது. கொலைகளையும் - சதிகளையும் செய்துவிட்டு - அவற்றிலிருந்து தன்னை விடுவித்து மற்றவர்கள் மேல் பழி போட கிழக்கு மாகாணம் வாழ்ப்பாக உள்ளது என்று சிங்கள அரசு கருதுகின்றது.

கிழக்கில்தான் ஒட்டுக் குழுக்களையும் பெருமெடுப்பில் அது களமிறக்கியுள்ளது. தமிழரிடையே பிரதேச வேறுபாட்டைத் தூண்டி ஒரு சகோதரச் சண்டையை ஆவலுடன் எதிர்பார்த்த சிங்கள அரசு அதில் தோல்வி கண்டுவிட்டது.

இந்நிலையில் தான் அடுத்த சூழ்ச்சித் திட்டமாக முஸ்லிம் படைப்பிரிவை அது உருவாக்கியுள்ளது. ஏற்கனவே சிங்களப் பேரினவாத ஆட்சியாளர்கள் தமிழருக்கு எதிரான தங்களது அரசியல் - இராணுவ

நலன்களுக்காக முஸ்லிம் மக்களைப் பகடைக்காய்களாகப் பயன்படுத்தி வருகின்றனர். இந்தப் பகடை அரசியலில் இப்போது மகிந்த ராஜபக்ச அவர்கள் முஸ்லிம் மக்களையும் தமிழ் மக்களையும் ஆபத்தின் உச்சிக்கே கொண்டு செல்ல முயல்கின்றார்.

முஸ்லிம் படையணி என்ற பெயரில் பின்னால் சிங்கள அரசு மறைத்து வைத்திருக்கும் சூழ்ச்சித் திட்டத்தை முஸ்லிம் அரசியல் கட்சிகளும் - முஸ்லிம் பெரியார்களும் உணர்ந்து அதை முனையிலேயே கிள்ளி எறிய முயல் வேண்டும்.

இல்லையெயில், அது பாரிய பின் விளைவுகளை உண்டுபண்ணி - சிங்கள அரசு விரும்புவது போல தமிழ் மக்களையும், முஸ்லிம் மக்களையும் நிரந்தரப் பகைமைக்குள் தள்ளிவிடும் ஆபத்தையும் கொண்டுள்ளது.

முஸ்லிம் மக்களைப் பொறுத்த வகையில் அவர்கள் மிக முக்கிய வரலாற்றுக் கடமை ஒன்றை எதிர்கொண்டபடி உள்ளனர். சிங்களப் பேரினவாதிகளின் சதிநடவடிக்கையை முறியடிக்க வேண்டிய பெரும் பணி அவர்கள் முன்னே உள்ளது. முஸ்லிம் படைப்பிரிவு என்ற சிங்களச் சதியை முறியடித்து தமிழ் - முஸ்லிம் சகவாழ்விற்கு முஸ்லிம் மக்கள் பாடுபட வேண்டுமென்று தமிழ் மக்கள் வேண்டுகின்றார்கள்.

▲▲▲▲▲▲▲
போர்நிறுத்த ஒப்பந்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ளப் போவதில்லை என்று முன்னர் கூறிவந்த மகிந்த அரசு தனது கடும்போக்கு நிலைப்பாட்டை ஜெனீவாப் பேச்சில் மாற்ற நிர்யந்திக்கப்பட்டது. அத்துடன் ஒப்பந்தச் சரத்துக்களில் ஒன்றான ஒட்டுக் குழுக்களின் ஆயுதக்களைவுக்கும் அது சம்மதித்தது. எனினும், இன்றுவரை அதை அமுல்படுத்த மகிந்த அரசு முன்வரவில்லை.
 ▲▲▲▲▲▲▲

- எல்லாளன் -

போரை நோக்கியே சிங்கள அரசு காய்களை நகர்த்துகின்றது

ஜெனீவாவில் முதற்கட்டப் பேச்சு வார்த்தை முடிந்து இரண்டாம் கட்டத்திற்கும் தேதி குறிக்கப்பட்டுவிட்டது. முதற்கட்டப் பேச்சின் பெறுபேறுகளை அமுல்படுத்தவதிலேயே இரண்டாம் கட்டப் பேச்சின் தலைவிதி தங்கியுள்ளது.

போர்நிறுத்த ஒப்பந்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ளப்போவதில்லை என்று முன்னர் கூறிவந்த மகிந்த அரசு தனது கடும்போக்கு நிலைப்பாட்டை ஜெனீவாப் பேச்சில் மாற்ற நிர்யந்திக்கப்பட்டது. அத்துடன் ஒப்பந்தச் சரத்துக்களில் ஒன்றான ஒட்டுக்குழுக்களின் ஆயுதக்களைவுக்கும் அது சம்மதித்தது. எனினும், இன்றுவரை அதை அமுல்படுத்த மகிந்த அரசு முன்வரவில்லை.

இதேசமயம், முதற்கட்டப் பேச்சின் முடிவுகள் தொடர்பாக கொழும்பு திரும்பியதும் அரசு பேச்சுப் பிரதிநிதிகள் முரண்பாடான அறிக்கைகளை விடுத்து வருகின்றனர்.

ஒட்டுக்குழுக்களே அரசுகட்டுப்பாட்டுப் பகுதிகளில் இல்லை என்று படைத்தளபதிகளும்- சில அரசு அமைப்புகளும் கூறிவருகின்றனர். ஒட்டுக்குழுக்கள் தங்களது கட்டுப்பாட்டில் இல்லை என்று வெளிநாட்டு இராஜதந்திரிகளுக்குக் கூறிவருகின்றனர்.

எனினும் ஒட்டுக்குழுக்கள் தொடர்பான அரசு தரப்பின் கருத்துக்களை ஏற்கக் கண்காணிப்புக்குழு மறுத்துள்ளது. ஒட்டுக்குழுக்களின் பெயர்களைக் குறிப்பிட்டு இவற்றின் இருப்பை அமெரிக்க அரசும் அம்பலப்படுத்தியுள்ளதன் - அவை நிராயுதபாணிகளாக்கப்பட வேண்டும் என்று மகிந்த அரசுக்கு அழுத்தங்களும் கொடுத்துள்ளன.

ஒட்டுக்குழுக்களின் ஆயுதக்களைவுக்கு சிங்கள அரசு சம்மதிக்காது இருப்பதற்கு அதன் போர் முனைப்புத்தான் அடிப்படைக் காரணியாக உள்ளது. புலிகளின் பகுதிகளில் இவர்களை ஊடுருவ வைத்து போராளிகளையும் - தமிழீழத் தேசபக்தர்களையும் - தமிழ்ப் புத்திஜீவிகளையும் படுகொலை செய்வதற்கு சமாதான முயற்சிகளைக் குழப்பியடிக்க சிங்கள அரசு சூழ்ச்சிகள் செய்கின்றது.

இந்த ஒட்டுக்குழுக்கள் சமாதான காலத்திலேயே தமிழ்மக்களைப் பீதி நிறைந்த அன்றாட வாழ்க்கைக்குள் வைத்

திருக்கின்றன. கண்முடித்தனமாக தமிழ் மக்களைக் கொன்றும் ஆட்கடத்தல்களில் ஈடுபட்டும் தமிழ்ச் சமூகத்தினுள்ளே அச்ச விதைகளை விதைத்து வருகின்றன.

இன்று கிழக்குமாகாணத்தில் இவ்வித பயங்கரசு குழுவே நிகழ்த்துவருகின்றது. ஒட்டுக்குழுக்களின் பயங்கரவாதச் செயல்களை அமைதிவழியில் எதிர்க்க முனையும் தமிழரின் பொது அமைப்புக்கள் மீது வன்முறைத் தாக்குதலை நடாத்தி மக்களை மிரட்டியும் வருகின்றன.

இவ்விதமான அட்டுமீயங்கள் தமிழர் தாயகத்தில் தொடர்ச்சியாக நடந்து வரும் குழுவில் சிங்கள அரசுடன் மேசையில் அமர்ந்து பேசுவது என்பது புலிகள் இயக்கத்திற்கு இயலாத ஒன்றாகும். அத்துடன் சிங்கள அரசு அமைதி முயற்சிகளில் உண்மையாகவும் - நேர்மையுடனும் இல்லை என்பதையே இந்த இராணுவ அராஜகங்கள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

பேச்சுவார்த்தைகளுக்குச் சம்மதிப்பதும் - பேச்சு மேசையில் அமர்ந்து தமிழர் தரப்புடன் அரசியல் உடன்பாடுகள் செய்வதும் பின்னர் அவற்றை நடைமுறைப்படுத்துவது குழப்பியடிப்பதும் சிங்கள அட்சியாளர்களின் வரலாற்று வழமையாகும்.

பண்டா - செல்வா ஒப்பந்தத்திலிருந்து தற்போதைய ஜெனீவா பேச்சின் முதற்கட்டம் வரை சிங்கள அரசின் இந்த சந்தர்ப்பவாத நிலைப்பாட்டைக் காணலாம்.

இதேசமயம், பேச்சுக்கள் நடக்கும் அமைதிக்காலத்தில் தமிழர்களைப் படுகொலை செய்வதையும் சிங்கள அரசு ஒரு வரலாற்று வழமையாகவே தொடர்ந்து வருவதையும் தீம்புப்பேச்சில் இருந்து இன்று வரை காணலாம்.

தீம்புப்பேச்சு நடக்கும்போது வவுனியாவிலும் - திருகோணமலையிலும் அரசு படைகளால் ஐம்பதிற்கும் மேற்பட்ட தமிழர்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டிருந்தனர். இந்தப் படுகொலையுடன் தீம்புப் பேச்சுக்களைவிட்டு புலிகள் இயக்கம் போருக்குத் திரும்பியிருந்தது. தமிழ்மக்கள் அரசு படைகளால் அநியாயமாகக் கொல்லப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது சிங்கள அரசுடன் பேச்சு மேசையில் இருந்து கதைத்தபடி

காலங்கழிக்கப் புலிகள் இயக்கம் விரும்ப மாட்டாது என்பதைச் சிங்கள அரசு புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

மகிந்த அரசின் சமாதான முயற்சிகளைத் தமிழ்மக்கள் சந்தேகக் கண்கொண்டே பார்க்கின்றனர். இதை ஒரு அமைதிக்கான வாழ்ப்பாகத் தமிழர் எண்ணவில்லை. போருக்குத் தன்னை தயார்ப்படுத்தும் சிங்கள அரசினது சதி அரசியலின் இடைக்காலமாகவே தமிழ்மக்கள் கருதுகின்றனர்.

சிங்கள தேசத்தைப் பொறுத்த வரையில் சமாதானப் பேச்சை உண்மையாகவும் நடாத்தவில்லை - பேச்சில் நேர்மை

போராட்டத்தைக் கொச்சைப்படுத்தும் விதமாகவே அவை கருத்துக்களைப் பரப்பிவருகின்றன. சமாதான முயற்சிகளில் அக்கறை காட்டும் சர்வதேச நாடுகளையும் கண்டன விமர்சனங்கள் செய்வதிலேயே அவை காலம் கடத்துகின்றன.

சமாதான முயற்சிகளை முன் நகர்த்தத் தேவையான அரசியல் விடயங்களை சிங்கள அரசு நடைமுறைப்படுத்தத் தவறும்போது சில உலகநாடுகள் அதைச் சுட்டுக்காட்டி சிங்கள அரசை எச்சரிக்கை செய்கின்றன. இப்படியான சந்தர்ப்பங்களில் வெளிநாட்டு அரசுகளின் கருத்துக்களில் உள்ள நியாயத்தைச் சிங்கள அரசுக்கு இடித்துரைப்பதற்குப் பதிலாக இனவாதத்தின் ஊதுமுல்களாக மாறி சிங்கள அரசின் கடும்போக்குகளை நியாயப்படுத்தி சமாதானத்திற்குச் சமாதிகட்ட முனைகின்றன.

தமிழர் தங்களது அரசியல் உரிமைகளைச் சிங்கள அரசுடன் பேசிப் பெறமுடியாது என்ற புலிகள் இயக்கத்தின் நண்டகாலக் கருத்தையே சிங்கள அரசு தனது நடவடிக்கைகள் மூலம் மீண்டும் - மீண்டும் சாரியென்று நிரூபித்து வருகின்றது. தமிழரின் ஆயுத பலம்தான் அவர்களுக்கு அரசியல் விதேயையைப் பெற்றுக் கொடுக்கக் கூடியது என்ற கருத்து இன்று தமிழ்மக்கள் மத்தியில் வலுவடைந்து விட்டது.

இருந்தபோதும் அமைதிவழியில் தமிழரின் இனப் பிரச்சினைக்குத் தீவு காண முடியும் உலக சமூகத்தின் விருப்பத்திற்கு ஒரு வாழ்ப்புகொடுக்கவே புலிகள் இந்த நிலையிலும் சமாதானப் பேச்சை குழப்பாது இருக்கின்றனர். இந்த சமாதான காலத்தைப் பயன்படுத்தித் தமிழரின் போராட்ட நியாயங்களை உலக அரங்கில் பரப்புவரை சிங்கள

யும் கடைப்பிடிக்கவில்லை. ஜே.வி.பி மற்றும் ஹெல் உறைய கட்சிகள் பேச்சு வார்த்தைகளையே எதிர்க்கின்றனர். தமிழரின் அரசியல் அபிமானசகளை அவர்கள் அடியோடு நிராகரிக்கின்றனர்.

சிங்கள ஊடகங்களும் சமாதான முயற்சிகளுக்கு சமாதிகட்டுவதில் பேரினவாத சிந்தனையுடன் செயற்படுகின்றன. தமிழரின் உரிமைக் கோரிக்கைகள் மீது காழ்ப்புணர்வுகளைக் கக்கி - தமிழரின்

தீம்புப்பேச்சு நடக்கும் போது வவுனியாவிலும் - திருகோணமலையிலும் அரசு படைகளால் ஐம்பதிற்கும் மேற்பட்ட தமிழர்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டிருந்தனர். இந்தப் படுகொலையுடன் தீம்புப் பேச்சுக்களைவிட்டு புலிகள் இயக்கம் போருக்குத் திரும்பியிருந்தது. தமிழ்மக்கள் அரசு படைகளால் அநியாயமாக கொல்லப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது சிங்கள அரசுடன் பேச்சு மேசையில் இருந்து கதைத்தபடி கலைக்கப்பட்டது என்பதைச் சிங்கள அரசு புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

தீவும் புலிகள் இயக்கம் ஈடுபட்டுள்ளது. உலகத்தை ஏமாற்றியபடி சிங்கள அரசு எவ்வாறு தமிழர்களை இனப்படுகொலை செய்தவருகின்றது? புலிகள் இயக்கத்தின் மீது சிங்கள அரசு கமத்த முற்போது அபாண்டமான குற்றச்சாட்டுக்களின் பின்னணியிலுள்ள இனவாத அரசியலையும் - புலிகள் இயக்கம் உலகநாடுகள் மத்தியில் தெளிவுபடுத்தி வருகின்றது. அதேசமயம், சிங்கள அரசு ஒருபெரும் போரைத் தொடுத்தால் அதை எதிர்கொள்ளும் வலிமையையும் புலிகள் இயக்கம் வளர்த்து வருகின்றது.

தமிழ்மக்களைப் பொறுத்த வகையில் போர் மூலமே விடுதலை பெற முடியும் என்ற யதார்த்தமே உள்ளது. அந்தப் பெரும்போர் எப்போது தொடங்கும் என்பது சிங்கள அரசின் கைகளிலேயே உள்ளது. சிங்கள அரசு போரைத் தொடங்கும்போது தமிழரின் அதற்குத் தயாராக இருக்க வேண்டும்.

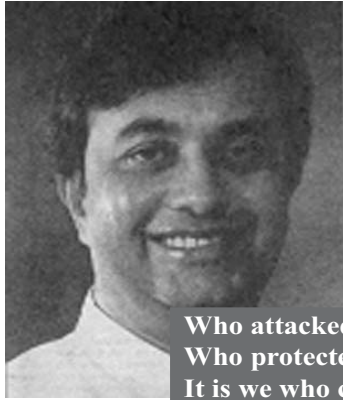
தமிழரின் ஒட்டுமொத்தமாக போர்க்கோலம் பூண்டபோது எழுந்திருக்க வேண்டிய விரைவுபெறும். சிங்கள அரசு தனது படைப்பலத்தை இந்த அமைதிக்காலத்தில் பெருக்கி வருகின்றது. பாசிஸ்தான் - சீனா - ஈரான் போன்ற நாடுகளிடம் இருந்து ஆயுதங்களைப் பெற்றுவருகின்றது. தனது ஆட்பலத்தையும் உயர்த்திவருகின்றது. இதற்காகவே ஒட்டுக் குழுக்களையும் ஆயுதமயப்படுத்தி பாதுகாத்து வருகின்றது.

இதேபோன்று புலிகளின் ஆட்பலத்தையும் அதிகரிக்க வேண்டிய தேவை போராட்டத்திற்கு எழுந்துள்ளது. தமிழ் இளைஞர் - யுவதிகள் இந்த போராட்டத் தேவையை உணர்ந்து - செயற்பட வேண்டும். அரசு படைகளாலும் ஒட்டுக்குழுக்களாலும் படுகொலை செய்யப்படுவதற்குப் பதிலாக எழுது இளைஞர் - யுவதிகள் போராளிகளாக மாறி தங்களையும் பாதுகாத்து மக்களையும் பாதுகாக்க முற்படவேண்டும்.

பலம்தான் உலக ஒழுங்கை நிர்ணயிக்கின்றது. பலம் தான் தமிழரின் எதிர்காலத்தையும் நிர்ணயிக்க உள்ளது.

இலங்கைத்தீவையே ஒருகணம் உலுக்கிவிட்ட 1983 யூலை இனப்படுகொலையை அடுத்துவந்த நாட்களில் அப்போதைய அரசாங்கத்தில் முக்கிய அமைச்சராக இருந்த காமினி திசநாயக்கா தமிழர்களை நோக்கி இப்படிச் கூறினார். “இந்தக் கலவரத்தில் தமிழர்களைக் கொன்றவர்கள் யாரென்றால் சிங்களவர்கள். இந்தக் கலவரத்தில் தமிழர்களைக் காப்பாற்றியவர்கள் யாரென்றால் அதுவும் சிங்களவர்கள். இதிலிருந்து தமிழர்கள் ஒன்றை விளங்கிக்கொள்ளலாம். தமிழர்களை அழிக்கவோ, காப்பாற்றவோ சிங்களவர்களால்தான் முடியும்” என்று. இப்படி அபத்தமான தர்க்கத்தை முன்வைப்பதாகத்தான் சிங்களத் தலைவர்கள் தங்கள் புத்தஜீவித்தனத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டனர். இதனால் இலங்கைத்தீவு கண்ட விளைவு என்ன? முரண்பட்ட தர்ப்புகளுக்கு

செல்வநாயகத்தைத் தலைமைத்துவமாகக் கொண்டு சாத்வீக வழியில் போராட்டங்களை நடத்தி உரிமையைப் பெறமுயன்ற காலமாக இருந்தது. 1976 தொடக்கம் 1983 கறுப்பு யூலை படுகொலைவரை அமிர்தலிங்கம் தமிழ் இளைஞர் ஆயுதக்குழுக்களை

Who attacked you? Sinhalese.
Who protected you? Sinhalese.
It is we who can attack and protect you!
காமினி திசநாயக்கா

வழிகள் என்பத்தி மூன்று யூலையுடன் அடைபட்டபோது யுத்தத்திற்கான அரசியற் புறநிலை பிறந்தது என்பதை விளங்கிக்கொள்ள முடியும். 1983 கலவரத்திற்கு முன் பின்னாகச் சிங்கள அரசியல் தலைவர்கள் தமிழர்களை நோக்கி முன்வைத்த கோஷங்கள் யுத்தத்தைத் தவிர எல்லாப் பாதைகளுக்கும் முற்றுப்புள்ளி வைத்தன.

தமிழர்களை அழிக்கவோ, காப்பாற்றவோ சிங்களவர்களால்தான் முடியும் என்று அபத்தமான தர்க்கத்தை காமினி திசநாயக்க முன்வைத்து ஏறத்தாழ இரு தசாப்தங்களின் பின் சந்திரிகா அரசாங்கத்தால் இறுதி வெற்றி என்று நம்பிக்கையூட்டப்பட்டு ஈவிரக்கமற்று தமிழர்கள் மீது

மாறாகக் கட்டுநாயக்கா மீதான புலிகளின் தாக்குதலின்போது சிங்கள அப்பாவிப் பொதுமகனில் ஒருவர்தானும் கொல்லப்பட்டுவிடக்கூடாது என்பதற்காக போராளிகள் தங்கள் உயிர்களைப் பணயம் வைத்துக் காத்திருந்தார்கள் என்பதைவிட, தமது உயிரை மாபத்துச் செய்யவந்த வெற்றியையே பணயம் வைத்து காத்திருந்தார்கள் என்று சொல்வதுதான் சரியானது.

இங்கேதான் கொடும்பை உலுக்கிய கட்டுநாயக்கா விமானத்தளம் மீதான புலிகளின் தாக்குதலை அடுத்து இப்படிச் சொல்லத்தோன்றுகிறது. “சிங்கள மக்களே உங்களை அழிக்கப் புலிகளைத் தூண்டுபவர்கள் யார்? சிங்களத் தலைவர்கள். அதிலிருந்து உங்களைக் காப்பாற்ற அவர்களால் முடிகிறதா? இல்லை, அப்பாவிப் பொதுமக்கள் யுத்தத்தில்

சமாதான மேசையில் தமிழர் தர்ப்பை யுத்தத்திற்கு அழைக்கின்றது சிங்கள அரசு

கு.பிரபுத்திரன்

யுத்தத்தில் மேற்கொண்டு முன்னேற வழியில்லாதபோது சமாதானத் திற்கான குழல் பிறக்கிறது, என்பது ஒரு விஞ்ஞானபூர்வ கருதுகோள். எனவே முரண்பட்ட தர்ப்புகளைச் சமாதானத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்பின் தர்ப்புகளை மேற்கொண்டு யுத்தத்தில் முன்னேற வழியில்லாதவாறு தடைகளைப் போடுவது, அழுத்தத்தை பிரயோகிப்பது, அவர்களின் வள மார்க்கங்களை (LOGISTIC SUPPORT) முடக்குவது என பல வழிமுறைகளும் கையாளப்பட்டுச் சர்வதேச சமூகத்தால் ஒரு செயற்கையான புறநிலை படைக்கப்படுவது சர்வதேச சமாதான அரசியலில் வழமை.

தர்ப்புகள் யுத்தத்தில் முன்னேற பாதையில்லாதபோது சமாதானத்திற்கான புறநிலை பிறக்கிறது. இந்த விஞ்ஞானபூர்வ முடிவை நாங்கள் மறுதலையாகவும் பிரயோகிக்கலாம். பிரயோகிக்கவும் வேண்டும். அப்படிப் பிரயோகித்தால் அது இப்படிவரும். தர்ப்புகள் சமாதானத்தில் முன்னேறப் பாதையில்லாது போனால் அது யுத்தத்திற்கான புறநிலையைப் பிறப்பிக்கும் என்று. இத்தகைய ஒரு தர்க்கத்தின் அடிப்படையில் நின்று இன முரண்பாட்டை ஒரு வெட்டு முகமாக நோக்கலாம்.

அதற்கு இத்தீவில் தமிழர்கள் தங்கள் உரிமைக்கோரிக்கைகளை முன்வைத்த அரசியல் போக்கை நாம் கவனிக்க வேண்டும். மு.திருநாவுக்கரசு தனது சமஸ்டியா தனிநாடா என்கின்ற தனது நூலில் இப்படி எழுதுகின்றார் 1936 தொடக்கம் 1956 வரை பொன்னம்பலத்தைத் தலைமைத்துவமாகக் கொண்ட தமிழின அரசியலில் சிறிலங்கா அரசாங்கத்தை நோக்கி உரிமைகளைக் கேட்டு விண்ணப் பங்களை முன்வைத்த, விவாதங்களை நடத்திய காலமாகும். பின்னர் 1956 தொடக்கம் 1976வரை

1974 சனவரியில் இடம்பெற்ற படுகொலை ஒன்றில் தமிழ் இளைஞர்களின் சடலங்கள்

அரசாங்கத்திற்கான அச்சுறுத்தலாகக் காட்டி ஜனநாயக வழியில் உரிமைகளைப் பெறமுனைந்த காலமாக இருந்தது. 1983இல் இருந்து இன்றுவரை பிரபாகரணைத் தலைமைத்துவமாக ஏற்று ஆயுதப் போராட்டத்தின் மூலம் உரிமையைப் பெறமுனையும் காலமாக இருக்கிறது.

மேற்சொன்ன அரசியல் போக்கின்படி அவதானித்தால் தமிழர்கள் சமாதானத்தில் மேற்கொண்டு முன்னேறுவதற்கான

ஏவிவிடப்பட்ட யுத்தம் இறுதியில் சந்தித்த தோல்வியும் அதனால் நாட்டில் ஏற்பட்ட நெருக்கடியும் இறுதியாகக் கட்டுநாயக்க விமானத்தளம் மீது புலிகள் மேற்கொண்ட தாக்குதலுமாக அரசாங்கத்திற்கு யுத்தத்தில் மேற்கொண்டு முன்னேற முடியாத புறநிலையை உருவாக்கியது என்பது வெளிப்படும்.

ஆனால், காமினியின் தர்க்கத்தின் பண்புக்கு நேர் எதிர்

பலியாகிவிடக்கூடாதென்ற புலிகளின் ஒழுக்கப் பண்பினால்தான் முடிகிறது. எனவே சிங்களத் தலைவர்களால் சிங்கள மக்களுக்கு அழிவைப் பெற்றுத்தர முடியுமே தவிர விமோஷனத்தை அல்ல.

காமினியின் அபத்தமான தர்க்கத்தோடு தமிழர்கள் எல்லாத் தெரிவையும் கைவிட்டு மனப்பூர்வமாக முழு அளவிலான யுத்தத்திற்குப் போனார்கள் என்றால் கட்டுநாயக்கா தாக்குதலின் பின் சிங்கள மக்கள் மனப்பூர்வமாகச் சமாதானத்திற்கு வந்தார்கள்.

ஆனால் இப்போது சமாதானத்தில் தமிழர்கள் முன்னேறக்கூடிய எல்லாப் பாதைகளையும் அடைத்ததைவிட சிங்களத் தலைவர்கள் சமாதான அரசியல் செய்தது எதுவும் இல்லை. சமாதானத்தில் மேற்கொண்டு முன்னேற புலிகளுக்குப் பாதை இருக்கிறது என்ற கேள்வியைத் தமிழர்களுக்குள் சிங்களத் தலைவர்கள் எழுப்பிவிட்டார்கள்.

இப்போது இங்கே நாம் மிகப் பெரிய கேள்வியோடு மதிப்பாய்வு செய்யலாம். நடக்கும் சமாதானப் பேச்சில் சிங்களத் தலைவர்கள் என்ன செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் மேசையில் புலிகளுக்கு எதை விட்டுவைத்திருக்கிறார்கள் என்பதையும்.

பிரிவினையைப் பற்றிப் புலிகள் பேசக்கூடாது. இடைக்கால அதிகாரசபை பற்றி?... உம்சும். சரி சனாமிக்கான பொதுக்கட்டமைப்புப் பற்றி...? மம். பிடிக்கவில்லை வேண்டாம். அப்போ... யுத்த நிறுத்த ஒப்பந்தத்தை அமுற்படுத்துவது பற்றியாவது...? உம்சும்... வேண்டவே வேண்டாம்

அப்போ, சிங்களத் தலைவர்களுக்குப் புலிகளிடம் இருந்து என்ன வேண்டுமாம்.

LDனிதன் ஒரு சமூகப்பிராணி. தேசியம் சமூகம் வாழ்வில் ஒரு பிரதான கட்டமைப்பும் ஒரு பிரதான வாழ்நிலை வடிவமுமாகும். வாழ்நிலை முன்னேற்றத்திற்கு தேசிய அரசியல், தேசிய கலாச்சாரம் தேசிய சிந்தனை என்பன பிரதான அம்சங்களாகும். மனிதனின் குழுநிலைக் கலாச்சார குறுவட்ட மனப்பாங்கிற்குப் பதிலாக பரந்த தேசிய கலாச்சாரத்தைதான் தேசிய மனப்பாங்கையும் கட்டி எழுப்புவது தேசியவாதத்தின் தலையாக பொறுப்புக்களுள் ஒன்றாகும்.

தமிழீழத் தேசியமானது ஒரே வேளையில் முப்பிரமாணங்களைக் கருத்தில் எடுக்கவேண்டியதாய் உள்ளது. ஒன்று அகரீதியான அர்த்தத்தில் தமிழீழ மக்களுக்கு உள்ளேயான தேசிய வளர்ச்சி என்பது; இரண்டாவதாக தமிழீழ மக்கள் நேரடியாகப் பொருதும் சிங்கள மேலாதிக்கத்திற்கு எதிரானது.

சுயாதிபத்தியத்திற்குமான நிலை என்பது; மூன்றாவதாக சர்வதேச சக்திகளை எதிர்கொள்வது என்பது. இதில் நேரடி எதிரியான சிங்கள இனவாத சக்திகள் தனித்து நின்று செயற்படாது அவர்கள் வெளிநாட்டுச் சக்திகளையும் தம்மிடம் ஒருங்கே அரவணகத்துக் கொள் கின்றனர். அரசு எனும் ஒரு பலத்தைப் பயன்படுத்தி சிங்கள இனவாத ஆட்சியாளர் வெளிநாட்டுச் சக்திகளை இலகுவாகத் தம்பக்கம் வளைத்து வருகின்றனர்.

தமிழீழத் தேசியப் போராட்டமானது ஜனநாயகத்திற்கும் நீதிக்குமான போராட்டமாக உள்ளது. ஆனால் இதில் சம்பந்தப்படும் பல்வேறு உள்ளாட்டு, வெளிநாட்டுச் சக்திகளும் அதனைத் தத்தமது நலன்களுக்கேற்பவே கையாண்டும் அணுகியும் வருகின்றன. இலங்கையின் உள்ளாட்டு, வெளிநாட்டு அரசியற் குழுவில் தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டமே பெரிதும் முற்போக்கானது.

இன்றைய நிலையில் தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டமானது ஒருபுறம் தனது நேரடி எதிரியான சிங்கள இனவாதத்தையும் அதன் வெளிநாட்டு ரீதியான கூட்டாளிகளையும் எதிர்கொள்ள வேண்டியதாய் இருக்கின்றது. மறுபுறம் அது அகரீதியான தேசிய பகிர்ப்பாணியை, தேசிய மனப்பாங்கை, தேசிய சிந்தனையை வளர்த்துக்கொடுக்க வேண்டியதாய் இருக்கின்றது.

இடதுசாரிகளோ, அன்றி வலதுசாரிகளோ சிங்கள இனவாதிகள் அனைவரும் இடது, வலது என்பதற்கப்பால் முதலில் இனவாதிகளேயாவர். இத்தகைய இனவாதிகள் எத்தகைய வெளிநாட்டுச் சக்திகளுடனும் அப்பட்டமாகச் சேரம் போவது இயல்பு. இதற்காக மேற்படி

இச்சக்திகளையும் தமிழீழத் தேசியம் ஒரேமாதிரி அணுகவேண்டுமென்றில்லை. சர்வதேச சமூகத்தின் நன்மதிப்பைப் பெறவேண்டியது தமிழீழத் தேசியத்திற்கு அவசியம் என்பதால் பரந்த சர்வதேச சமூகத்தின் நன்மதிப்பைப் பெறவில்ல வழிமுறைகளைத் தமிழீழத் தேசியம் அதிகம் நடைமுறைச் சாத்தியமான பொறுப்புணர்வுடன் தேடவேண்டியுள்ளது. இப்போது நடைமுறையில் சர்வதேச சமூகத்தின்பால் தமிழீழப் போராட்டமானது அதிக பொறுப்புணர்வைக் காட்டிவருகின்றது. அதேவேளை சிங்கள இனவாதத்தின் பக்கமுள்ள யுத்த விரும்பிகள், இராணுவ சிந்தனையாளர்கள் யுத்தத்தைத் தாண்டும் வகையில் செயற்பட்டுவருகின்றனர். இப்போது காணப்படும் சர்வதேச நிலவரத்தின் கீழ் யுத்தமொன்று வெடிக்குமாயின் அதனைப் “பயங்கரவாதம்” என்று

முத்திரை குத்திவிடலாம் என்ற நம்பிக்கையின் பேரில் சிங்கள இனவாதிகள் யுத்தத்தைத் தூண்டி வருகின்றனர். இவர்கள் விடுதலைப் புலிகளை வலுச்சென்னைக்கு அழைக்கின்றனர். அவர்கள் சர்வதேச சமூகத்தை ஏமாற்றி இனவாதப் படுகொலைகளை அரங்கேற்ற விரும்புகின்றனர்.

ஜே.வி.பி.யினரின் யுத்தத் தேவை மிகவும் அடிப்படையானது. அது உண்மையில் ஒரு இனவாத யுத்தத்தின் மூலம் தன்னை முற்றிலும் இராணுவமயப்படுத்த விரும்புகின்றது. அது தனது இனவாதத்தைத் “தேசபக்த யுத்தம்” என வர்ணித்து தனது உறுப்பினர்களை இராணுவத்தினுள் பெருந்தொகையில் இணைத்துக் கொள்ளவும், காணப்படும் இனவாத சிங்கள இராணுவத்தைத் தனது,

நலன்களை அனுபவித்து பெருச்சாளிகளான ஒரு இராணுவ உயர்குழாம் வளர்ந்திருக்கின்றது. அத்தகைய பெருச்சாளிகள் தமது நலன்களுக்காக யுத்தத்தைத் தூண்டிவருகின்றனர். இத்தகைய நிலையில் சிங்கள இனவாதமானது முற்றிலும் யுத்தமுகம் கொண்டு காணப்படுகின்றது.

மேற்படி இத்தகைய உள்ளாட்டு வெளிநாட்டுச் சவால்களை எல்லாம் எதிர்கொண்டு தமிழீழத் தேசியமானது தனது அகவழித் தேசிய நிர்மாணப்பிலும் ஈடுபட வேண்டியுள்ளது.

தேசிய சமூக நிர்மாணமென்பது முதலாளித்துவ சமூக பொருளாதார வளர்ச்சியுடன் தோன்றியது. ஆனால் இலங்கைத்தீவில் சிங்களவர் மத்தியிலும், தமிழர் மத்தியிலும் அப்படி ஒரு தேசிய முதலாளித்

துவ வர்க்கமில்லை. சிங்கள இனவாதப் பெருந்தேசியத்திற்கு சிங்கள வர்த்தககுழாமும் மத்தியதர வர்க்கத்தினரும் தலைமை தாங்கினர். தமிழீழத் தேசியத்தைப் பொறுத்தவரை தலைமை தாங்கக்கூடிய விழிப்பு நிலையில் தமிழ் மத்தியதர வர்க்கமே இருந்தது. ஆனால் அந்த மத்தியதர வர்க்கமும் துரதிஷ்டவசமாக அரசாங்க உத்தியோகத்தைச் சார்ந்த வர்க்கமாக இருந்ததால் அவ் வர்க்கமானது வெளிப் பட்டமாகத் தமிழீழத்தேசிய அபிவிருத்திகளைக் கையில் எடுக்கத் தயங்கியது. அவற்றையெல்லாம் கூட இட்டு நிரப்பவேண்டிய பணி தற்போதைய தலை முறையின் கையில் உள்ளது.

தமிழீழப் போராட்டமானது மத்தியதர வர்க்கத்தை அதன் மதில்மேற் பூனை நிலையிலிருந்து இழுத்து தமிழீழப் போராட்டத்தின் பக்கம் கொண்டுவந்து விட்டது. இது தேசியத்திற்கு அகரீதியாகக் கிட்டிய ஒரு நல்ல வெற்றியாகும் அதேவேளை இனவொழிப்பு இராணுவ நடவடிக்கையின் விளைவால் மொத்தம் ஒரு மில்லியன்வரையான தமிழ்மக்கள் தீவு கடந்து வெளிநாடுகளில் வாழ்கின்றனர். இவர்கள் இப்போது சிங்கள அரசு பிடிக்கப்பாலான ஒரு மத்தியதரவர்க்கத்தினராய் மாறியுள்ளதால் இவ்வாறு வெளிநாடுகளில் வாழும் இத்தமிழ் மத்திய தரவர்க்கத்தினரது ஆதரவும் அனுசரணையும் தமிழீழத் தேசிய வளர்ச்சிக்கு நேரடி நெம்புகோலாயுள்ளது. தாம் வாழும் பல்வேறு தேசங்களில் இருந்தும் அவர்கள் எழுப்பும் குரல்கள், போராட்டத்திற்கு அளிக்கும் ஆதரவு என்பன தமிழீழத் தேசிய வளர்ச்சிக்கான அத்தியாவசிய

தமிழீழத் தேசிய வாழ்வும் முதற்கட்டச் சவால்களும்

சாரணன்

அதாவது ஜே.வி.பி இராணுவமாக மாற்றிக்கொள்ளவும் யுத்தத்தை ஒரு கருவியாக ஜே.வி.பி பயன்படுத்த விரும்புகின்றது. சர்வதேச சமூகம் இத்தகைய கழிச்சிக்கு உடந்தையாகிவிடக்கூடாது என்பதே இப்போதைய தேவையாகும்.

சிங்கள ஆட்சியாளர்களும், சிங்களக் கட்சிகளும் அவை எவையேயாயினும் வெளிநாடுகளை எடுக்குமுறைக்குப் பயன்படுத்தத்தான் முனைப்புக் காட்டுவினவே தவிர, பிரச்சினையைத் தீர்க்க முயல் மாட்டா. இந்நிலையில் ராஜபக்ஷ அரசாங்கம் தீர்வைப் பற்றிக் கண்துடைப்பாகக் கதைத்தாலும் செயலில் இராணுவ எடுக்குமுறையே அவரது திட்டமாகும்.

அடுத்த இராணுவத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அது 100 விதம் சிங்கள இராணுவமாகும். அத்துடன் அது முழு அளவில் இனவாத சிந்தனை ஊட்டப்பட்ட இராணுவமாகும். மேலும் நீண்டகாலமாக யுத்தத்தின்

நிபந்தனைகளுள் ஒன்றாய் மாறியுள்ளது. இந்நிலையில் தற்போது உள்ளும் புறமும் தமிழீழத் தேசிய மனப்பாங்கையும் தேசிய சிந்தனையையும் தேசிய அபிவிருத்திகளையும் வளர்த்துக்கொடுக்க வேண்டிய பணி முதன்மை பெற்றுள்ளது. 21ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய உலகளாவிய உள்ளாட்டு வளர்ச்சிநிலைக்கேற்ப தமிழீழத் தேசியத்தைப் புதுமெருடன் வளர்த்துக்கொடுக்க வேண்டிய பணி இப்போது உள்ளாட்டு வெளிநாட்டு ரீதியில் பரந்துவாழும் அனைத்து தமிழீழ நல்லெண் ணங்கொண்டவர்களின் கரங்களிலுமுள்ளது.

சிறிய இனம் ஆனால் பெரிய தியாகங்களுடன் தனது உயரிய அபிவிருத்திகளைக் கையில் ஏந்தி நிற்கின்றது. தமிழீழத்தைத் தவிர வேறுவழிகளில் அவர்களுக்கு வாழ்வில்லை என்றே வரலாற்று அனுபவம் சொல்லுகின்றது.

வெட்புகி - தீவிர வெளிப்பாட்டின் மூலம் வெளியுலகத்திற்கு வளக்கொண்டது. வெளியுலகத்தினர் வெளியுலகத்திற்கு வளக்கொண்டது. வெளியுலகத்தினர் வெளியுலகத்திற்கு வளக்கொண்டது.

வாழ்வுக்காகப் போராடும் மக்களின் அழைப்பைக் கேட்டுக் கொண்டு வெளியுலகத்தினர் வெளியுலகத்திற்கு வளக்கொண்டது. வெளியுலகத்தினர் வெளியுலகத்திற்கு வளக்கொண்டது. வெளியுலகத்தினர் வெளியுலகத்திற்கு வளக்கொண்டது.

வாழ்வுக்காகப் போராடும் மக்களின் அழைப்பைக் கேட்டுக் கொண்டு வெளியுலகத்தினர் வெளியுலகத்திற்கு வளக்கொண்டது. வெளியுலகத்தினர் வெளியுலகத்திற்கு வளக்கொண்டது. வெளியுலகத்தினர் வெளியுலகத்திற்கு வளக்கொண்டது.

வாழ்வுக்காகப் போராடும் மக்களின் அழைப்பைக் கேட்டுக் கொண்டு வெளியுலகத்தினர் வெளியுலகத்திற்கு வளக்கொண்டது. வெளியுலகத்தினர் வெளியுலகத்திற்கு வளக்கொண்டது. வெளியுலகத்தினர் வெளியுலகத்திற்கு வளக்கொண்டது.

புளியங்குளச் சந்திப் பகுதியை வேறு படைப்பாளிகள் பாதுகாக்கும். சந்திக்கருகே இராணுவம் வந்து நிலைகொண்டு சண்டை நடக்கும்போது, தாளைத் தக்கவைப்பது

கைமாறிய கனவுகளோடு களங்காளும் 2^{ம்}லெப் மாலதி படையணி

மலையகம்

இவர்களுக்கும் சண்டை ஆரம்பித்தது. கரும் சண்டை. ரவை முடிய முடிய நிர்பீ நினை, தயா, சண்டை. பெரும் பலத்தடன் பெருந்தொழிவாய் வந்து நின்ற உலகின் அன்றைய நாள். காலம் வல்லரசுப் படைகளை நின்று சண்டையிட முடியாத களநிலைமை எம்மவர்களைக் கோப்பாய் சந்திநோக்கி, சண்டையிட்டவாறு பின்னகத்தத் தொடங்கியது.

மாலதிக்குத் தொண்டையில் பெருங்காயம். நடக்க முடியவில்லை. இராணுவமோ நெருங்கிக்கொண்டிருந்தது. மாலதியை இழுத்துச் செல்ல விஜீ முயற்சிக்குகின்றன. முடியவில்லை. வல்லரசுப் படைகளுடனான போரில் தன்னால் இழப்பு வரக்கூடாது என்று முடிவெடுத்த மாலதி சயனைட்டினர்.

இப்போது முன்னிலையு. பின்னிக்குட்டு நள்ளிரவில் மின் பிறப்பாக்கி ஒய்வெடுக்கும் 10 - 15 நிமிட இடைவெளியைப் பயன்படுத்தி உள்நழைந்து, நிலைமையை அவதானித்து திரும்பவும் முடிவை கோபி எடுத்தார்.

இதை சரிவருமா, இல்லையா என்று யோசித்துக்கொண்டிருக்க நேரமுமில்லை. இதை விட்டால் படைத் தளத்தினடிகு வேறு வழியும்மில்லை. 1996 ஏப்ரல் 02 கோப்பின் அணி நகர்ந்தது. முன்னணி அவதானிப்பு நிலையை அடைந்தது. சற்று நிதானித்தது. மேலும் முன்னகர்ந்து தடைக் கம்பியை நெருங்க முன்மே வழியில் இராணுவம் எதிர்ப்பட்டது.

காயமடைந்த போராளிகளுக்கு வழிகாட்டிப் பின்னே நகர்த்திவிட்டு, மறுபடி முன்னேவந்து காயக்காரர்களைப் பின்னே கூட்டிப்போய் என்ற, நடவடிக்கை முடியும் வரை

“ புளியங்குளச் சந்திப் பகுதியை வேறு படைப்பாளிகள் பாதுகாக்கும். சந்திக்கருகே இராணுவம் வந்து நிலைகொண்டு சண்டைபிடிக்குமானால் தளத்தைத் தக்கவைப்பது கடினம். நீண்டகாலம் புளியங்குளச் சந்தியை எமது கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருக்க வேண்டுமானால் நீங்கள் அவர்களுக்கு வெளிப் பறமாகத் தடுப்பரண்களை அமைத்து நின்று சண்டையிட்டு எதிரிக்குச் சேதத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டிருக்க வேண்டும். அதை நீங்கள் போய் செய்யுங்கள் ”

தமிழீழத் தேசியத் தலைவர்

இடைவிடாத நடைதான். மாலதிக்கும் படை நகர்வொன்று சிங்களப் படைகளால் முன்னெடுக்கப்பட்டிருந்தது. எப்படி, எப்போது எங்கே என்பது தெரியவில்லை. 2^{ம்} லெப்.மாலதி படையணியின் கொம்பி ஒன்று உடன்காவில் நிலைகொண்டிருந்தது. பரந்துபட்ட நிலப்பரப்பைக் கண்காணிப்பில் வைத்திருக்கப் போதிய ஆளணிமில்லாததால் 2ஆம் லெப் மாலதி படையணியின் வேலு அணிகள் சம்பளங்களும், ஓதியமலை, உடங்கா, தண்ணீர் முறிப்புப் பகுதிகளில் உலாவிக்கொண்டிருந்தன.

வியாசன்

இந்தத் தடவை வானப்பயணம் போனவர் வந்து இறங்கியதிலிருந்து ஆவியாய் வெளியேறிக் கரைகிறது மீதமாயிருந்த கொஞ்ச நம்பிக்கையும். மீண்டுமொருமுறை போகத்தான் வேண்டுமா என்பதாய் நெஞ்சின் சுவர்களில் நெருப்பெறிகின்றன ஆயிரம் சுடுகேள்விகள். தொடங்கிய புள்ளியும், சுற்றிவந்த தூரமும், இப்போது தரித்து நிற்கும் இடமும் இராஜதந்திரப் பிரமிப்பையும் மீறி அச்சம் தருகின்றன. மலையையே சுமக்கவல்ல வலியர் தள்ளுவண்டி வியாபாரிகள் போல திரியும் விதியென்றாச்சா நமக்கு? மேசையிலமர்ந்து பேசுவதென்பது பூதகியிடம் பால்குடிப்பது போன்றதே. உறிஞ்சவேண்டும் விழுங்கக் கூடாது. சிரிக்க வேண்டும் சிக்குப்படக்கூடாது. கடின பணியில் நம்மவர் கைதேர்ந்துவிட்டனர். ஆயினும் எத்தனை காலத்துக்கென்றதான் இந்த அரிதார நாடகம்? அவர்கள் தரப்போவதில்லை நாங்கள் விடப்போவதுமில்லையென்றால் பின்னெதற்கு இந்தப் பொம்மலாட்டம்? பலத்திலிருந்தே கிடைக்கிறது பாகப்பிரிவினை உலகமிதற்கு என்னதான் செய்ய இயலும்? கொதித்தபால் ஆறும்வரை கள்ளப்பூனைபோல் காத்திருந்துவிட்டு ஆறியதும் நக்கிக்குடித்துவிட்டு நகரும். இதுவரையான படிப்பினைகள் எச்சரிக்கின்றன. எவராக இருந்தாலும் எமக்காக வடிக்கும் கண்ணீரின் மட்டத்தை அளவெடுப்பது இருக்கட்டும். முதலில் வடிக்கும் கண்ணீரெல்லாம் உண்மையானதா என்பதை உணரவேண்டும். சந்தையில் கூடியுள்ளோரெல்லாம் வாங்கவும் விற்கவும் வந்தவரல்லர். அதற்குள் தரக்களும் கலந்திருப்பார்கள் நியாய விலைக்கு தரக்களே நெருக்கடிதருவர். பேச்சுவார்த்தைக்கான மேசைகூட முறிந்த கால்களுடன்தானே மூச்சிழுக்கிறது. விருப்பமின்றி நடக்கும் விவாகங்களெல்லாம் விவாகரத்திந்தானே முடிகின்றன. அப்படியெனில் காதலிப்பது போலவும் கலியாணம் செய்வது போலவும் இந்தக் கூத்துக்கள் எத்தனை காலத்துக்கு? ஆகக்கூடியதாக அவர்கள் என்ன தருவார்கள்? உலகமெமக்கு வாங்கித்தரும் உயர்ந்த தீர்வென்ன? மிஞ்சி மிஞ்சிப்போனால் மாநில சுயாட்சியெனும் மாரீசம் கிட்டும். போதுமா நமக்கு? போராடியது இதற்குத்தானா? துயிலுமில்லக் கதவுகள் திறந்துபோனால் உள்ளே காற்றா வீசுகிறது? இல்லையே பிள்ளைகளின் மூச்சல்லவா பேசுகிறது. அந்தரித்த வாழ்வும், அகதிகளென்ற பேரும், ஒவ்வொரு வீடும் கொடுத்த உயிர்விலையும்,

காத்திருப்பது கரைந்துபோவது கரைந்துபோவது கரைந்துபோவது

நாயாக ஓடிய நாட்களும், நடுக்கத்தில் கிடந்த இரவுகளும், செம்மணிப் புதைப்பும், கொக்கட்டிச்சோலைத் தகனமும், புலம்பெயர்ந்துபோன தெருக்களில் எம் பிள்ளைகள் படுகின்ற வதையும் தருகின்ற தீர்வுக்குச் சமனாகிவிடுமா? மாநில சுயாட்சிக்காகவா நாங்கள் மண்டியிடுவது? மண்ணாங்கட்டி எச்சிற் சோற்றுக்கா இத்தனை வலிசுமந்தோம்? ஈழத்தமிழர் சிந்திய இரத்தத்தாந்தானே இந்துசமுத்திரம் இன்னும் வற்றாமற் கிடக்கிறது. ஈழத்தமிழர் நிமிர்ந்த நிமிர்வாந்தானே உலகெங்கும் தமிழருக்கொரு முகவரி கிட்டியது. எல்லாவற்றையும் கையிலிருந்து எறிந்துவிட்டு வளைந்துபோகுமா முதுகு? வற்றிப்போகுமா கிணறு? பிரபாகரன் மாநில சுயாட்சிக்காகப் பிறப்பெடுக்கவில்லை. காலம் நம்மிடம் தலைவனைத் தந்தது ஒழுக்குநீரில் தாகம் தணிக்கவல்ல. கனகாலம் அழுதபடி கிடக்கிறாய் உனக்கொருவனைத் தருகிறேனென இடியுண்டு கிடந்த எமக்குள்ளே காலம் இறக்கிய பிள்ளையல்லவா கரிகாலன். கையிற்கூடரும் கற்பூர விளக்கொளியை கனம்பண்ணத் தெரியாமல் கரைந்துபோகும் திசையிந்தானே நாங்கள் கணக்கெழுதுகிறோம். இனியும் வேண்டாம் இந்த இழிநிலை. குனிந்து குனிந்து முதுகே கூனாகி அழிவதற்கல்ல உன் அவதாரம். போராட்டமும் அதன்மூலம் எட்டும் விடுதலை எல்லைகளும் உனக்கானதல்ல உன் தலைமுறைக்கானது. மேசையிலிருந்து அற்புதங்கள் விளையாதென்பது பேசப்போகிறவர்களுக்கே அதிகம் புரியும். பேச்சுவார்த்தைகளைப் போட்டுடைக்க வேண்டாம் ஒப்பனைக்கு ஓரிருவர் போய்வாட்டும் மற்றவர் எவரும் மயங்கக்கூடாது. காத்திருப்பதும் கரைந்துபோவதும் ஒன்றல்ல. நெஞ்சுக்குள்ளே நெருப்பை மூட்டியபடி அஞ்ஞாதவாசத்தில் அருச்சுனன் இருந்தானே அதுவே காத்திருத்தல். ஈழத்தமிழர்களுக்கும் அதுவே தவம். ஓடுகாலிகளைப் பலமென நம்பி சிங்கள தேசம் சிரசேறி நிற்கிறது. இனி முட்டி மூக்குடைந்து எல்லாமிழந்து அம்மணமாகி தானும் அழிந்து தாங்குபவரையும் இழந்து மகிந்த மன்னன் போரைத் தொடங்குவான். காற்றாய்ப் பரவும் நமக்கான காலம் கனவுகளில் கரையாமற் காத்திருப்போமெனில் அறுவடை நமக்காகும். வாடா எம் இளைய வரலாரே! விடுதலைக்காய் வாடி எம் இளைய வல்லபையே! உன் விழியில் கோடி மின்னல்கள் குடியிருக்க வேண்டுமடி. விட்ட குறைப்பயணம் விரையட்டும். எம் முகத்தை முட்டுபவர் இனிமேல் மூச்சிழந்து போகட்டும்